

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Кафедра технології виробництва продукції тваринництва

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Декан біолого-технологічного факультету
доцент Балабанова І.О.
28 серпня 2019 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«КОНЯРСТВО»

(шифр і назва навчальної дисципліни)

Освітній рівень перший (бакалаврський)
(бакалавр, магістр)

Спеціальність 204 «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Освітньо-професійна програма «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Факультет біолого-технологічний
(назва факультету)

2019 – 2020 навчальний рік

Робоча програма дисципліни «Конярство» для здобувачів вищої освіти, що навчаються за освітньо – професійною програмою «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва» спеціальністю 204 «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Розробник: канд.. с. – г. наук, доцент Соболь О. М.

Робочу програму розглянуто на засіданні кафедри ТВПТ

Протокол від «27» серпня 2019 року №1

Схвалено методичною комісією біолого – технологічного факультету

Протокол від «28» серпня 2019 року №1

Затверджено Вченою радою біолого – технологічного факультету

Протокол від «28» серпня 2019 року №1

Завідувач кафедри

(підпис)

О.В. Ведмеденко

(прізвище та ініціали)

«24» серпня 2019 року

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «КОНЯРСТВО»

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 4,5, з них навчальної роботи – 4,0 та загально – технологічна практика 0,5	20 «Аграрні науки та продовольство»)	<u>Обов'язкова</u>	
Змістовних частин -4	(шифр і назва)	Рік підготовки	
		4-й	4-й
Індивідуальне науково-дослідне завдання _____ - _____ (назва)	Спеціальність 204 «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва» <hr/> (шифр і назва)	Семестр	
		8-й	8-й
Загальна кількість годин – 120		Лекції	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 самостійної роботи здобувача – 2	Освітній рівень: перший (бакалаврський)	20 год.	12 год.
		Практичні, семінарські	
		22 год.	12 год.
		Лабораторні	
		18 год.	-
		Самостійна робота	
		60 год.	96 год.
		Індивідуальні завдання: год.	
Вид і форма контролю: іспит			

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни “ Конярство” є: надати здобувачам – майбутнім технологам, організаторам і керівникам сільськогосподарського виробництва необхідні йому відомості про народногосподарське значення галузі конярства, особливості технології відтворення, вирощування, використання та розведення коней різного напрямку, методи і організацію племінної роботи в конярстві.

Завдання: дати знання з питань оцінки екстер'єру та методах ідентифікації коней, технології відтворення поголів'я, вирощування та тренінгу молодняка, випробувань коней на іподромах та використання в кінному спорті, робочого використання , племінної роботи в господарствах різного типу;

- навчити вирішувати задачі, що стоять перед різними напрямками галузі (робоче – користувальне, племінне, спортивне, ваговозне, іподромні випробування, спортивні змагання, використання та розведення в фермерських господарствах);

- навчити здобувачів особисто виконувати ряд прийомів, операцій та розрахунків з оцінки статей тіла і вимірювання; оцінки парувально – розплідної кампанії, молочності кобил; планування робочого використання , бонітування, годівлі; вирощування молодняка.

Як результат вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен

знати :

- біологічні особливості коней пов'язані з їх утриманням, доглядом, годівлею, відтворенням;
- основні технологічні рішення в системах вирощування молодняка різного призначення;
- правила випробування племінних коней на іподромах та участі в кінно - спортивних змаганнях,
- основи управління галуззю, організації маркетингових операцій.

вміти :

- проводити основні операції по догляду за кіньми, оцінювати правильність їх виконання;
- оцінювати екстер'єр, робочу і племінну цінність коней;
- проводити заходи що до розвитку галузі (парувальна компанія, тренінг і заїздка молодняка, планування руху поголів'я, виводки);
- використовувати передовий досвід вітчизняної та закордонної науки і практики;
- здійснювати бонітування коней порід, районованих в Україні;
- відбирати коней на продаж і вміти підготовлювати їх до продажу.

Програма навчальної дисципліни складається з 4 змістових частин.

3. Програма навчальної дисципліни

Змістова частина 1. ПП.09.01. Екстер'єр і конституція коней

Тема 1. Народно – господарське значення конярства. Історія розвитку конярства в світі та в Україні. Основні напрямки розвитку конярства в перспективі. Основні кінні заводи України, їх напрямки роботи та розташування. Теорія В.О.Ковалевського про походження родини конячих. Характеристика сучасних еквідів, їх гібридизація. Центри та етапи одомашнення коней. Соціальна обґрунтованість породоутворювального процесу в конярстві. Доместикаційні зміни коней. Техніка безпеки при роботі з кінями, при виконанні транспортних робіт.

Тема 2. Екстер'єр та конституція коней. Статі екстер'єру коня. Їх характеристика у коней верхового, рисистого та важкозапряжного напрямків. Характеристика екстер'єрних статей коней південного та північного типів. Поняття “вади” і “недоліки” екстер'єру коня. Вади екстер'єру коней. Недоліки екстер'єру в області голови, шиї, кінцівок та корпусу коней, причини виникнення, основні заходи профілактики. Правила взяття вимірів, обчислення індексів тілобудови. Коливанн індексів тілобудови у коней різного напрямку роботоздатності.

Тема 3. Інтер'єр коней, його зв'язок з роботоздатністю. Інтер'єрні показники коней різних порід. Прогнозування цінності коней за інтер'єром. Алюри коней. Поняття про природні та штучні алюри, біомеханіку руху коня. Типи ВНД коней., їх значення для використання коней різних господарських типів. Поняття “норов”, “характер”, “темперамент”.

Змістова частина 2. ПП.09.02 Відтворення коней

Тема 4. Організація парувально – розплідної кампанії. Поняття “статева зрілість”, “фізіологічна зрілість” в конярстві. Господарська зрілість і парувальний вік в різних породах. Тривалість племінного використання жеребців, кобил різних порід, вплив різних факторів. Парувально - розплідна кампанія в конярстві і її сезонність. Біологічні особливості кобил в плані відтворення. Методи виявлення охоти у кобил. Способи парування кобил, їх порівняльна характеристика. Використання біотехнології в конярстві. Оцінка відтворних якостей жеребців-плідників. Вплив умов годівлі, утримання і використання коней на їх відтворювальні якості. Основні заходи з організації парувальної кампанії в господарствах. Державні заводські стайні (ДЗС) їх роль в організації відтворення коней. Парувальний контингент, його підготовка до парувальної кампанії. Годівля і утримання жеребців-плідників в перед парувальному і парувальному періодах. Жеребність кобил. Профілактика абортів, догляд за жеребними кобилами. Підготовка до вижереблення, проведення вижереблення.

Тема 5. Вирощування та тренінг молодняка. Відлучення лошат: вік, послідовність, основні прийоми. Утримання, годівля, початок групового тренінгу молодняка після відлучення до 1,5 років. Контроль розвитку молодняка. Кастрація жеребчиків. Основні принципи та етапи заводського тренінгу. Заїздка молодняка Мета і завдання індивідуального заводського тренінгу рисистих ваговозних коней. Мета і завдання індивідуального заводського тренінгу ваговозних коней. Системи заводського тренінгу напівкровних порід. Заводські випробування коней, їх значення. Заводський тренінг скакових коней: цілі, етапи, профілактика травматизму та підготовка до випробувань.

Змістова частина 3. ПП.09.03 Визначення продуктивності коней

Тема 6. Використання коней для господарських цілей. Показники, що визначають працездатність коней. Робочі якості коней. Утримання робочих коней. Годівля і напування робочих коней. Догляд за копитами. Профілактика травматизму. Упряж: основні види, порядок зберігання. Види сідел, їх будова. Правила використання коней в упряжі та під

сідлом. Вози, екіпажі, причіпний інвентар, особливості використання і зберігання. Техніка безпеки на кінних роботах. Раціональне використання робочих коней.

Тема 7. Кінний спорт. Значення кінного спорту. Заводські випробування молодняку спортивних коней, їх значення. Класичні види кінного спорту. Спортивні змагання, правила проведення, будівлі, споруди, інвентар. Інші види кінного спорту. Принципи відбору спортивних коней різного призначення. Особливості годівлі, догляду, тренінгу спортивних коней. Контроль в кінному спорті, зоотехнічний, ветеринарний, фізіологічний та антидопінговий. Роль кінних заводів, кінноспортивних баз, школи і секцій в розвитку кінного спорту.

Тема 8. Продуктивне конярство та інші види використання коней. Основні прийоми технології табунного конярства. Кінське м'ясо як продукт харчування. Забійна маса, забійний вихід. Вгодованість коней. Особливості молочної залози і молоковіддачі у кобил. Молоко кобил, його біохімічний склад і технологічна специфіка. Молочна продуктивність кобил різних порід, методи її визначення. Кумис як лікувальний та дієтичний продукт, технології виробництва. Кінний туризм, його значення. Перспективи розвитку в Україні. Особливості конярства в приватному секторі. Використання коней в біологічній промисловості. Нетрадиційне використання коней (іпотерапія, цирк, декоративні породи).

Змістова частина 4. ПП.09.04 Бонітування і селекція коней

Тема 9. Методи розведення в конярстві та особливості їх використання. Чистопородне розведення та схрещування. Класифікація порід коней за В.О. Віттом, І.Ф. Міддендорфом, Ч. Дарвіном. Проблеми використання цих класифікацій в сучасний період. Сучасна класифікація порід коней (за НДІ конярства). Сучасна класифікація порід коней за рівнем їх розповсюдження. Вплив азійських чистокровних порід на світове і європейське конярство. Породи коней верхового напрямку (ахалтекінська, арабська, чистокровна верхова, українська верхова порода). Походження, історія та методи створення, особливості екстер'єру та роботоздатності. Основні країни – репродуктори та її значення для українського конярства. Розповсюдження в Україні, використання та досягнення в різних видах спорту. Оцінка коней верхових порід за роботоздатністю

Тема 10. Породи коней легкозапряжного та запряжного напрямку, особливості роботоздатності та її оцінки Орловська, американська та російська рисисті, умови та методи створення, особливості екстер'єру, роботоздатності. Внутрішньопородні типи, їх характеристика. Особливості розведення в Україні. Особливості сучасного стану порід. Розповсюдження в світі і в Україні. Російська ваговозна порода як основа виведення новоолександрівського ваговоза. Новоолександрівська ваговозна порода, особливості працездатності, екстер'єру. Породи коней, які обмежено використовуються в Україні (будьонівська, донська, терська, тракєненська, латвійська запряжна). Особливості екстер'єру, роботоздатності та фізіології коней місцевих порід.

Тема 11. Племінна робота та випробування племінних коней. Заводський тренінг скакових коней: цілі, етапи, профілактика травматизму та підготовка до випробувань. Види випробувань племінних коней (біга, скачки гладкі, скачки з перешкодами, випробування ваговозів). Структура іподрому (будівлі, споруди, доріжки, тренвідділення - основна виробнича одиниця). Випробування іподромні, заводські, міжзаводські. Групи молодняка. Основні види призивів (групові, іменні, класичні). Фінансові стосунки між іподромом і власниками коней. Принципи відбору і підбору. Державні племінні книги. Форми племінної звітності в конярстві. Контроль походження (маркери крові). Бонітування коней, мета, принципи, вік. Оцінка жеребців-плідників за якістю нащадків. Бонітувальні класи. Облік результатів бонітування. Управління конярством в Україні. Проведення виставок і аукціонів.

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «КОНЯРСТВО»

Назви змістових частин і тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
л		п	лаб	інд	с.р.	л		п	лаб	інд	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістова частина 1. ПП.09.01. Екстер'єр і конституція коней												
Тема 1. Народно – господарське значення конярства	6	2		2		2	12	2				10
Тема 2. Екстер'єр та конституція коней	14	2	4	4		4	12		4			8
Тема 3. Інтер'єр коней, його зв'язок з роботоздатністю	10		2			8	10					10
Разом за змістовою частиною 1	30	4	6	6		14	34	2	4			28
Змістова частина 2. ПП.09.02 Відтворення коней												
Тема 4. Організація парувально – розплідної кампанії	18	4	4	2		8	14	2	2			10
Тема 5. Вирощування та тренінг молодняку.	12	2	2	2		6	14	2	2			10
Разом за змістовою частиною 2	30	6	6	4		14	28	4	4			20
Змістова частина 3. ПП.09.03 Визначення продуктивності коней												
Тема 6. Використання коней для господарських цілей.	12	2	2	4		4	10	2				8
Тема 7. Кінний спорт	8	2	2			4	10		2			8
Тема 8. Продуктивне конярство та інші види використання коней	8					8	8					8
Разом за змістовою частиною 3	28	4	4	4		16	28	2	2			24
Змістова частина 4. ПП.09.04 Бонітування і селекція коней												
Тема 8 Методи розведення в конярстві та особливості їх використання	10	2	2			6	10	2				8

Тема 10 Породи коней легкозапряжного та запряжного напрямку, особливості роботоздатності та її оцінки	12	2	2	2		6	10		2			8
Тема 11 Племінна робота та випробування племінних коней	10	2	2	2		4	10	2				8
Разом за змістовою частиною 4	32	6	6	4		16	30	4	2			24
Усього годин	120	20	22	18		60	120	12	12			96

5. Теми лекційних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Народно – господарське значення конярства	2
2	Тема 2. Екстер'єр та конституція коней	2
3	Тема 3. Біологічні особливості коней в плані відтворення	
4	Тема 4. Організація парувально – розплідної кампанії	2
5	Тема 5. Вирощування та тренінг молодняка.	2
6	Тема 6. Використання коней для господарських цілей.	2
7	Тема 7.Класичні види кінного спорту	2
8	Тема 8. Методи розведення в конярстві та особливості їх використання	2
9	Тема 9. Породи коней легкозапряжного та запряжного напрямку, особливості роботоздатності та її оцінки	2
10	Тема 10. Племінна робота та випробування племінних коней	2
	<u>Разом</u>	20

6. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Екстер'єр коня й методи його вивчення.	2
2	Опис екстер'єру коня	2
3	Показники інтер'єру коней, їх характеристика для коней різного стану	2
4	Планування парувально – розплідної кампанії	2
5	Оцінка результатів парувально – розплідної кампанії	2
6	Оцінка розвитку молодняка	2
7	Робочі якості коней	2
8	Організація використання коней в господарстві	2
9	Класифікація порід та племінний облік у конярстві	
10	Характеристика швидкоалюрних порід коней (верхового та легкозапряжного напрямку)	2
11	Породи коней та запряжного напрямку, стан та перспективи місцевих порід в Україні.	2
	<u>Разом</u>	22

7. Теми лабораторних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Техніка безпеки при оцінці екстер'єру коня. Статі екстер'єру коня Опис екстер'єру коня	2
2	Вади екстер'єру коней, обумовлені генотиповими факторами	2
3	Недоліки екстер'єру коней, викликані порушенням технології догляду, годівлі та використання	2
4	Проміри та індекси коней різного призначення	2
5	Ідентифікація коней за мастю й відмітинами	2
6	Оцінка материнських якостей кобил	2
7	Визначення оптимальної кількості робочих коней в господарстві	2
8	Види і послідовність запрягання коней. Використання коней під сідлом. Послідовність сідланья.	2
9	Бонітування коней	2
	<u>Разом</u>	18

8. Самостійна робота

Тема 1. Основні етапи розвитку конярства в світі та в Україні	2
Тема 2. Походження та одомашнення коней.	2
Тема 3. Сучасні еквіди, гібридизація в родині конячих.	2
Тема 4. Інтер'єр коней, його зв'язок з роботоздатністю	8
Тема 5. Оцінка показників успішності відтворювальної кампанії	8
Тема 6. Годівля коней різних порід і вікових груп. Розрахунок річної потреби в кормах.	6
Тема 6. Використання коней в приватних господарствах, кінному туризмі, біологічній промисловості, іпотерапії та в декоративних цілях.	4
Тема 7. Кінний спорт	4
Тема 8. Табунне конярство. Технології виробництва конини та кумису.	4
Тема 9. Особливості конини та кінського молока.	4
Тема 10 Системи класифікації порід коней	2
Тема 11. Породи коней, які обмежено розводяться в Україні (будьонівська, донська, тракененська, американська та французька рисиста)	2
Тема 12 Особливості роботоздатності та фізіології коней місцевих порід в Україні (поліська, гуцульська, торійська).	2
Тема 13 Організація випробувань коней на іподромах	2
Тема 14. Оцінка жеребців – плідників за якістю потомства	2
Усього годин	60

9. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Контрольна робота є однією з важливих форм поточного контролю за самостійною роботою здобувачів. Мета контрольної роботи - закріплення, поглиблення та узагальнення теоретичних знань та практичних навичок, отриманих слухачами під час опанування навчальної дисципліни.

Перелік тем контрольних робіт розроблено відповідно до навчальної програми. Номер теми контрольної роботи відповідає порядковому номеру у груповому журналі. Якщо кількість здобувачів у групі перевершує кількість тем, то рахунок починається з останньої цифри наступного номера. Наприклад,

якщо число запропонованих тем 33, то здобувач під номером у груповому журналі 34 вибирає номер 4-й і рахунок починається знову

Контрольна робота має структурні елементи:

- титульний аркуш, на якому вказується назва міністерства, навчального закладу та кафедри, номер та назва теми контрольної роботи, відомості про здобувача (факультет, група, номер у груповому журналі, шифр, прізвище, ініціали), місце й рік написання;
- розгорнутий план визначених за варіантом питань, що відбиває внутрішню структуру роботи;
- вступ;
- основна частина, яка складається з відповіді на теоретичні питання і, якщо є практичні, то й розв'язання практичного завдання;
- висновок;
- список використаної літератури в алфавітному порядку.

У тексті роботи слід виділяти й озаголовлювати відповідні розділи. Структура роботи може включати схеми, таблиці. Зміст контрольної роботи повинен відповідати планові та повністю розкривати питання варіанту. Важливим етапом у написанні контрольної роботи є попереднє ґрунтовне вивчення теоретичного матеріалу відповідної теми. Контрольна робота може бути написана від руки чітким почерком. Обсяг контрольної роботи повинен дорівнювати 12-15 сторінкам друкованого або 15-18 сторінкам рукописного тексту (учнівський зошит).

10. Методи навчання

Методи навчання - це систематичні й послідовні дії, що ведуть до досягнення поставленої мети з вивчення і засвоєння дисципліни. Вони включають проведення:

Лекцій з застосування мультимедійних проекторів, слайдів, інших електронних носіїв. Здобувачи мають доступ до електронного варіанту лекцій та при необхідності використовувати його під час підготовки до практичних занять, контрольного контролю, тестових завдань.

Практичних занять з використанням практикумів, методичних розробок кафедри, фотографій та рисунків тварин різних мастей та порід.

Самостійна робота з рекомендованими підручниками в читальному залі університету, довідковим і інформаційним матеріалом кафедри.

Використання на практичних заняттях схем, таблиць, графіків.

Перегляд кінофільмів для наочної демонстрації прийомів правильного проведення операцій по догляду та використанню коней, особливостей порід та випробувань коней, кінного спорту, формуванню гуманного відношення до коней згідно Міжнародного протоколу 4 R та уяви про сучасний розвиток галузі в розвинутих країнах.

Індивідуальної роботи зі здобувачами з питань більш глибокого вивчення окремих тем і напрямків навчальної програми, виконання самостійної роботи.

Діалогів і бесід з практичних питань утримання коней, поводження з ними в процесі догляду та прогулянок і спортивних занять, з інших питань, що цікаві для здобувачів в галузі конярства.

В процесі вивчення дисципліни «Конярство» використовуються такі методи:

1. словесні навчання (пояснення; інструктаж; розповідь; бесіда; навчальна дискусія; робота з підручником).

2. наочні методи навчання: (ілюстрування; демонстрування; самостійне спостереження).

3. практичні методи навчання: (практичні роботи; дослідні роботи).

4. методи навчально-пізнавальної діяльності: (індукція і дедукція; метод аналізу; метод синтезу; метод порівняння; метод узагальнення; метод конкретизації; метод виділення головного; проблемний виклад; метод виокремлення головного).

5. методи стимулювання навчальної діяльності: (метод формування пізнавальних інтересів; метод навчальної дискусії; метод забезпечення успіху; метод створення ситуації новизни навчального матеріалу; метод опори на життєвий досвід здобувачів; метод стимулювання обов'язку і відповідальності в навчанні).

11. Методи контролю

В процесі навчання здобувача викладачем реалізується поточний, контрольний і підсумковий семестровий контроль знань здобувача.

Рейтинговою оцінкою з навчальної дисципліни є сума балів, отриманих здобувачем у процесі вивчення дисципліни та складання передбачених правилами МРОЗ контрольних заходів. Рейтингова оцінка з навчальної дисципліни є комплексною характеристикою компетентності здобувача, яка враховує результати виконання усіх видів навчальних робіт протягом семестру, результати контрольних та підсумкового контролю знань.

1. Загальна трудомісткість дисципліни – 100 балів.

За видами робіт вона розподіляється:

1. Поточний контроль: відвідування лекцій, тестування по кожному змістовному модулю (фронтальне опитування здобувачів на кожному практичному занятті. З них за кожену лекцію – 1 бал, кожне практичне заняття – 1 бал, відсутність на занятті без поважної причин – 0 балів; за правильні відповіді на тестове завдання (60% і вище правильних відповідей – до 4 балів, менше 60% - 0 балів), при фронтальному опитуванні при правильній відповіді за кожне питання – 1 бал, але не більше 2 балів за опитування. Самостійна робота – 17 балів при виконанні не менше 70% розрахунків згідно завдання, при меншому виконанні – 0 балів.

2. Проведення колоквиумів. Колоквиум (лат. *colloquium* — розмова, бесіда) — вид навчальної роботи, що передбачає з'ясування рівня засвоєння здобувачами знань, оволодіння вміннями й навичками з окремої теми чи

розділу. На колоквіум викладач запрошує групу здобувачів і в процесі співбесіди з'ясовує рівень засвоєння матеріалу. Це дає змогу вносити корективи в лекційний курс і практичні заняття. Колоквіум проходить «за круглим столом». Тема заняття і питання, за якими буде проводитися опитування повідомляються заздалегідь - не пізніше, ніж за два тижні до проведення колоквіуму.

В процесі вивчення дисципліни передбачено 4 колоквіуми:

1. Походження, екстер'єр та інтер'єр коней (максимальна оцінка 5 балів).
2. Породи коней (максимальна оцінка 5 балів).
3. Відтворення та вирощування коней (максимальна оцінка 5 балів).
4. Використання та розведення коней (максимальна оцінка 5 балів).

2. Підсумковий контроль знань

Здобувач вважається допущеним до підсумкового контролю, якщо виконав усі види робіт згідно з робочою навчальною програмою та загальна сума балів за попередні звіти не менше 35 балів, що відповідає результату FX за шкалою ECTS. У разі невиконання цих вимог здобувач отримує незадовільну оцінку і не допускається до підсумкового контролю. Він має право на два перескладання: перше – викладачу, друге – комісії, створеній деканом факультету.

При визначенні підсумкової рейтингової оцінки за дисципліну викладач має право:

- збільшувати її, але не більше ніж на 10 "призових" балів, за постійну, активну і творчу роботу здобувача на усіх видах занять, виконання додаткових завдань (написання реферату), участь у наукових конференціях здобувачів факультету (університету). При цьому підсумкова рейтингова оцінка не повинна перевищувати 100 балів;

- зменшення її, але не більше ніж на 10 штрафних балів – за порушення термінів виконання окремих видів робіт (завдання, що виконуються на практичних заняттях, самостійна робота і контролю знань, неявка на контрольний, підсумковий контроль) без поважних причин.

Поточний контроль знань проводиться шляхом перевірки викладачем виконання здобувачем контрольних робіт (у формі тестів та теоретичних питань) за кожний змістовий контроль. Цей контроль здійснюється після викладання лекційного матеріалу, методики виконання практичних занять та самостійного завдання згідно плану і обсягів конкретного змістового модуля. Цей контроль проводиться на практичних заняттях на наступному занятті після отримання здобувачами інформації з усіх питань, що виносяться на контроль.

Здобувач вважається допущеним до підсумкового контролю, якщо виконав усі види робіт згідно з робочою навчальною програмою та загальна сума балів за попередні звіти не менше 45 балів, що відповідає результату FX за шкалою ECTS. У разі невиконання цих вимог здобувач отримує незадовільну оцінку і не допускається до підсумкового контролю. Він має право на два перескладання: перше – викладачу, друге – комісії, створеній деканом факультету.

11. Розподіл балів, які отримують здобувачі (форма контролю –іспит)

Змістова частина 1			Змістова частина 2		Змістова частина 3			Змістова частина 4			Підсумковий тест (екзамен)	Сума
Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Тема 6	Тема 7	Тема 8	Тема 9	Тема 10	Тема 11		
5	5	5	10	5	5	5	5	5	5	5	40	100

T1,T2...T11- теми змістових частин

12. Національна диференційована шкала

Оцінка	Мін. рівень досягнень	Макс. рівень досягнень
Відмінно/Excellent	90	100
Добре /Good	74	89
Задовільно/Satisfactory	60	73
Незадовільно/Fail	0	59

Шкала ECTS

A	90	100
B	82	89
C	74	81
D	64	73
E	60	63
Fx	35	59
F	1	34

13. Методичне забезпечення

1. Конспект лекцій.
2. Методичні рекомендації щодо проведення практичних та лабораторних занять .
3. Комплект завдань для проведення тестового контролю.
4. Комплект завдань для проведення контрольного контролю знань здобувачів.
5. Презентації навчального матеріалу за темами відповідно до навчальної програми дисципліни.
6. Методичні рекомендації для самостійної роботи здобувачів.
7. Комплект індивідуальних завдань для проведення підсумкового контролю знань (іспиту).

14. Рекомендована література

Базова

1. Барминцев Ю.Н., Ковешников В.С., Нечаев Н.Н., и др. Продуктивное коневодство. - М: Колос; 1980 -241с.
2. Барминцев Ю.Н., Кожевников Е.В. Коневодство в СССР. - М: Колос, 1983-160с.
3. Бобылёв И.Ф., Котов Т.Т., Филиппов С.П. Конный туризм - М: Профиздат, 1985. - 184с.
4. Гопка Б.М., Хоменко М.Н., Павленко П.П. Конярство. - К.: Вища освіта, 2004.- 320 с.
5. Гопка Б.М., Калантар О.А., Павленко П.М. Коні в сільському господарстві – К.: Урожай, 1989.-152 с.
6. Б.М. Гопка, В. Є. Скоцик, П. М. Павленко, М. П. Хоменко, В. І .Колот. Практикум з конярства. - К.: Вища освіта,2011. - 384с.
7. Ноздрін М. Деталізовані норми годівлі сільськогосподарських тварин. – К: Урожай, 1991.-344с.
8. Пономаренко Н.Н., Черный Н.В.. Коневодство: Учебное пособие. – Харьков: Эспада, 2001. - 352 с.

Допоміжна

1. Буденный С.М. Книга о лошади - М: Госсельхозиздат, 1952.-Т1.- 524 с.
2. Витт В.О. Из истории русского коннозаводства- М: Сельхозиздат, 1952 - 360с.

3. Витт В.О. Практика и теория чистокровного коннозаводства- М: Сельхозиздат, 1957- 271 с.
4. Гопка Б.М., Судай В.Д., Скоцик В. Є. Нетрадиційне конярство: Навч. Посібник. - К.: Вища освіта, 2008. – 191 с.
5. Гуревич Д.Я., Рогалев Г.Т., Словарь - справочник по коневодству-М: Росагропромиздат, 1991. -293с.
6. Камбегов Б.Д. Коневодство и коннозаводство – М.: Росагропромиздат, 1988 - 224 с.
7. Камзолов Б.В. История тракененской лошади.- Мн.: Кавалер, 2002. - 384 с.
8. Карлсен Г. Тренинг и испытания рысаков. - М: Колос, 1978-255 с.
9. Козлов С.А., Парфенов В.А. Практикум по коневодству - СПб.: Изд-во "Лань", 2007. - 320 с.
10. Красников. А. С. Практикум по коневодству. – М.: Колос., 1983. - 196 с.
11. Ласков Л.А. Тренинг и испытание скаковых лошадей. - М: Колос,1982-221с.
12. Свечин К.Б., Бобылёв И.Ф., Гопка Б.М. Коневодство. - М.: Колос, 1984 – 352с.

17. Інформаційні ресурси

Інформаційні ресурси – це вся та проміжна інформація, що лежить в основі ланцюжка, який завершується досягненням поставленої мети при вивченні дисципліни «Конярство».

Інформаційні ресурси – це документи та масиви документів в інформаційних системах (бібліотечних архівах, фондах, банках даних, депозитаріях, музейних сховищах), які здобувач при необхідності може використати для вивчення конкретних тем, розділів дисципліни.

Галузеві видання

1. «Коневодство и конный спорт». Научно – производственный журнал, издается под нынешним названием с 1960 года, ежемесячно, ВНИИК, РФ.
2. «Конный мир», журнал, издается с 1992 года, ежемесячно, РФ.
3. «Друг», (для любителей лошадей), журнал, издается с 1994 года, ежемесячно, РФ.
4. «Гиппомания», журнал, издается с 2004 года 5 раз в год, издается 3 – 4 раза в год, РФ - Украина .

Загально – тваринницькі видання

- 1.«Ветеринария», научно – производственный журнал, издается ежемесячно.
- 2.«Вісник аграрної науки», науково – виробничий журнал, видається щомісяця.
- 3.«Животноводство», научно – производственный журнал, издается ежемесячно.
- 4.Збірник рефератів дисертацій, НДР та ДКР-(електронний реферативний журнал у PDF-форматі, Web- сайт Книжкової палати України).
- 5.«Зоотехния», научно – производственный журнал, издается ежемесячно.
- 6.«Пропозиція», журнал, видається щомісяця.
- 7.«Тваринництво України», науково – виробничий журнал, видається щомісяця.

15. Електронні ресурси

- <http://www.equestrian.ru/>
- <http://www.horse.ru/>
- <http://www.prokoni.ru/>
- <http://www.efu.org.ua/rus/>
- <http://www.ruhorses.ru/>
- <http://ua-loshadka.com/index/0-31>
- <http://uahorses.com/>
- <http://horses-in-ukrain.forumei.com/>